

La trajectòria i les lluites d'Isabel Clara Simó en un llibre

Jordi Tormo repassa els orígens i trajectòria de l'escriptora a 'Isabel-Clara Simó. Una veu lliure i compromesa' (Ara Llibres)

[Article publicat originalment a Tornaveu](#)

En els seus darrers mesos abans de la mort de Clara Simó (Alcoi, 1943 - Barcelona, 2020), ara fa un any, Jordi Tormo (Alcoi, 1979) va conversar amb la polifacètica escriptora, va recopilar informació i parlar amb persones que la van conèixer i acompanyar a la seva trajectòria. El resultat arriba ara les llibreries en forma de biografia polifònica que repassa la trajectòria literària, periodística i personal de l'autora i les seves reivindicacions feministes, el compromís amb la llengua i la literatura.

Simó va decidir dedicar-se a l'escriptura quan tenia 14 anys, i des de llavors no la va abandonar mai. Per ella, la literatura era indissociable de la vida, era la seva raó de ser i d'expressar-se. Va escriure més de setanta llibres i va cultivar amb èxit tots els gèneres, cosa que permetre arribar a moltíssima gent.

Però el compromís amb l'escriptura va ser un dels molts que van acompanyar l'autora. I és que, tot i arribar a ser una autora bestseller, Simó assegurava que va sentir-se sovint discriminada per les elits culturals catalanes per ser "dona, vella i valenciana", cosa que considerava "mortal a la Barcelona de l'alta cultura". El seu compromís amb la llengua catalana i amb el feminisme va ser constant i el va defensar des de tots els fronts: l'ensenyament, el periodisme, l'escriptura i la lluita social i política.

[Isabel-Clara Simó. Una veu lliure i compromesa](#) es presenta com una biografia polifònica, perquè en ell hi trobem el testimoni de moltes persones amb les quals Clara Simó va mantenir

una estreta relació, des de Montserrat Roig, Maria Aurèlia Capmany, Pilar Aymerich, Ovidi Montllor, Antoni Miró fins a Salvador Dalí o Joan Fuster, entre molts d'altres.

A més, Tormo ha fet del llibre un petit tresor, ple de records, de fotografies de l'escriptora de petita, de les fitxes dels llibres que li agradaven, i d'expedients de la censura franquista a la revista Canigó que va començar a dirigir al 72. Un llibre que permet descobrir el vessant més personal de l'escriptora i la profunditat del seu llegat.